

בעניין:

א.נ.ט נכסים (2005) בע"מ ח.פ. 513736686

ע"י ב"כ עו"ד גרץ ואח'
מרח' מעלות הנביאים 19 חיפה 33093
טל' 8677498 פקס' 8666421

התובעת

- נ ג ד -

ל.מ.ה. חברה לנכסים בע"מ ח.פ. 511878688

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר הפלר ו/או
מירב פלח-לב ו/או איתי הפלר
מדרך העצמאות 57, חיפה
טל' 04-8521343 פקס' 04-8538003
www.hoefer.co.il

הנתבעת

כתב הגנה

1. כל האמור והנטען בכתב התביעה מוכחש אלא אם כן ייאמר אחרת מפורשות.
2. הנתבעת תהיה מיוצגת בהליכים אלו ע"י באי כוחה המופיעים תחת שמה וכתובתם היא הכתובת להמצאת כתבי בי דין.
3. טענה מקדמית (א) - העדר יריבות:
התובענה איננה מגלה עילה ודינה להימחק. הנתבעת מסרה בידי נעם טלר (להלן "טלר") את נספח א' לכתב התביעה, אך טלר לא מימש את זכותו (האופציה) במשך ימים ושנים. **האופציה לא ניתנה לתובעת אלא לטלר בלבד**. התובענה שותקת בנקודה זו.
4. ייאמר בתחילת הדברים כי תביעה זו הינה חסרת בסיס משפטי אמיתי וכל מטרתה הינה לנגח ולהתנגח בנתבעת ובפרט בשניים מבעלי מניותיה, אשר נמצאים בסכסוכים ו/או מחלוקות עם בעל המניות והמנהל של התובעת והכל כפי שיוסבר בהמשך.
5. טענה מקדמית (ב) - שיהוי:
הראיה הבולטת להוכח עד כמה תביעה זו הוגשה למטרות נקם בלבד היא מועד הגשתה. הטענה היחידה של התובעת כלפי הנתבעת הינה לחוסר תום לב בניהול משא ומתן לכריתת חוזה. חוסר תום לב זה, כך טוענת התובעת, מיוחס **ליוני 2006** ותביעה זו הוגשה רק **ביוני 2009**. דהינו חלפו שלוש שנים ויותר עד שנודעה התובעת לבית משפט. אין ספק שמדובר בשיהוי משמעותי המעיד כי העניין לא צרב לתובעת. על כל פנים אין ספק ששיהוי זה מונע מקיומו של משפט תקין כהלכתו.
6. חברה אשר בבעלות ר"ח היימן, הגישה תביעה משפטית נגד חברה אחרת שבבעלות טלר, מנהל התובעת ובעל המניות היחיד בה. סכום התביעה הוא מאות אלפי שקלים בגין הפרת חוזים וחובות ש"ד. כמו כן אותה חברה באמצעות ר"ח היימן הגישה תלונה לאחרונה במסגרת נגד טלר בגין זיוף, רמאות וגניבה.

7. בעל מניות אחר של הנתבעת, עו"ד מאיר הפלר, מייצג לקוח אשר הגיש תביעה גדולה של מאות אלפי שקלים נגד התובעת, טלר וגופים אחרים הקשורים לטלר ובני משפחתו, לרבות עמותה אשר אימו ייסדה. ראה ת.א. 11197-06-08 בשלום חיפה.

עיננו רואות כי לטלר, מנהלה של הנתבעת, "בטן מלאה" כנגד בעלי המניות של הנתבעת.

8. הנתבעת מודה באמור בסעיף 1 לכתב התביעה.

9. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 2 לכתב התביעה וטיטען כי היא זכאית להירשם כבעלת מלוא זכויות הבעלות בבנין ברח' הנמל 35 בחיפה הידוע גם כחלקה 27 בגוש 10888 (להלן "יקרא הנכס").

מעט רקע היסטורי: הנכס נרכש ע"י הנתבעת משמונה בעלי זכויות החכירה הקודמים בני משפחת טיאר משנת 1995 ואילך וזאת בחלקים ובזמנים שונים. מכיוון שמדובר במספר רב של מוכרים אשר חלקם חיים מעבר לים הרי רישום הזכויות איננו פשוט ונמשך עד עצם יום זה וטרם הסתיים.

10. הנתבעת מודה באמור בסעיף 3 לכתב התביעה ותוסיף וטטען כי אכן באותה עת זכויותיה בנכס היו של חוכרת בלבד (חכירה עד שנת 2025). כעת היא מחזיקה במלוא זכויות הבעלות וזאת לאחר שרכשה אותן מעיריית חיפה.

11. הנתבעת מכחישה האמור והנטען בסעיף 4 לכתב התביעה וטטען כי אין היא יודעת דבר לגבי פגישות של מנהל התובעת עם נציגי עיריה. לגבי אישורים שדוידסון המתווך המציא מעו"ד רון ברנט יוסבר שעו"ד ברנט מייצג את הנתבעת ברישום זכויותיה בלשכת רישום המקרקעין. יוסף עוד בהמשך פרשת ההגנה לעניין המשפט שנוהל שבין המתווך לבין הנתבעת.

12. הנתבעת מודה באמור בסעיף 5 לכתב התביעה.

13. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 6 לכתב התביעה וטטען כי המשא ומתן מעולם לא הבשיל לכדי הסכמה. התובעת משכה את המשא ומתן חודשים על גבי חודשים ארוכים. כאשר לדעת הנתבעת, הסיבה המרכזית להיסוסיה של התובעת היה אי יכולתה לברר האם לאחר רכישת זכויות החכירה מהנתבעת תוכל התובעת לרכוש את זכויות הבעלות מעיריית חיפה ואם כן באיזה מחיר. דרישת הנתבעת היתה פשוטה ותכליתית - תשלום 100,000 דולר לכיסה וכי התובעת תהיה אחראית לתשלומים מול העיריה – דמי הסכמה והתשלום עבור רכישת הבעלות. התובעת לא רצתה לרכוש זכויות החכירה בלבד וביקשה לרכוש גם את זכויות הבעלות, דבר שכמובן (באותה עת) הנתבעת לא היתה יכולה להתחייב.

סיבות נוספות היו מן הסתם אי יכולתה לגייס אשראי במצב המשפטי הנתון של חוזה חכירה.

עוד ראוי לציין כי עיריית חיפה שלחה שמאי שיבחן הנכס ויעריך הזכויות רק שנה לאחר קרות האירועים המתוארים בתביעה, ורכישת הבעלות מעיריית חיפה הושלמה רק בתחילת שנת 2008.

14. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 7 לכתב התביעה ותבקש לדייק בפרטים. המתווך דוידסון פנה לנתבעת ושאלה האם היא מעוניינת למכור את הנכס. רו"ח היימן השיב בחיוב ואזי יצר המתווך את הקשר עם התובעת וטלר (בחודש מאי 2005 לערך). טלר פנה לרו"ח היימן ואמר שכדי לבצע ברורים טרם רכישת הנכס הוא צריך להשקיע זמן ומשאבים ולכן ביקש התחייבות לבלעדיות לתקופה מסוימת. רו"ח היימן הסכים וכך נוצר נספח א' לתביעה. ההתחייבות היתה מוגבלת בזמן ופג תוקפה ביום 31.12.05. לאחר שפג תוקפה התובעת ביקשה ארכה נוספת ורו"ח היימן הסכים במהלך האופציה לארכה של חודשיים נוספים. ארכה זו ניתנה בע"פ. התובעת מעולם לא מימשה לזכותה ומשכה את המשא ומתן חודשים על גבי חודשים ללא הכרעה וזאת הרבה מעבר למועד שנקב באופציה. הנתבעת מכחישה הארכת האופציה לתקופה בלתי מוגבלת ותוסיף וטטען כי

מנהל הנתבעת, רו"ח היימן אמר למנהל התובעת, טלר, מפורשות כי אין להשתוות כי מתנהל מו"מ מקביל וכי "נושפים בעורפו". תשובת טלר היתה: "כל הקודם זוכה".

ראוי לציין כי בזמן המו"מ היימן וטלר היו מיוודדים וזאת בשל הכרות ארוכות שנים בין המשפחות.

15. ראוי להבהיר כי באותה עת פסח מורגנשטרן, אחד מבעלי המניות של הנתבעת, היה זקוק, מטעמיו שלו, לכספים. מורגנשטרן ראה כי המשא ומתן עם התובעת איננו מוביל למכירה ולכן פנה ומכר את חלקו במניות לעו"ד מאיר הפלר כפי שיוסבר בהמשך. מכירה זו, מעבר להיותה אירוע פרטי בין בעל מניית לקונה חיצוני, הרי נעשתה חודשים רבים לאחר פקיעת ההתחייבות (נספח א' לכתב התביעה) והארכה שניתנה שבע"פ.

16. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 8 לכתב התביעה ותטען כי אכן קוימו מספר פגישות ואכן הוחלפו טיוטות של חוזה מכר, אך המשא ומתן מעולם לא הגיע לסיומו ולא נתגבר לכלל הסכם וזאת כי הנתבעת לא החליטה לרכוש הזכויות במועד מסוים ובמחיר הנקוב וכל הזמן טענה כי היא מבקשת לסיים בדיקתה מול עיריית חיפה. מעבר לכך ייטען כי לשם כך קיבלה הנתבעת את ההתחייבות המוגבלת בזמן עד תום שנת 2005; הכל מכל כדי שהתובעת תוכל לבדוק את כדאיות הרכישה. דהיינו, העובדה שהתובעת קיימה פגישות או השתמשה במומחים כלשהם אין בה בכדי להוסיף או לגרוע.

הנתבעת מכחישה, מפאת חוסר ידיעה טענות התובעת לעניין פניות ו/או פגישות עם שמאים, אדריכלים ו/או אנשי מקצוע אחרים ו/או גורמי עירייה שונים ועל כל פנים פגישות שכאלו נערכו במהלך משא ומתן למכירת/רכישת נכס מקרקעין באופן רגיל ושוטף.

17. הנתבעת מודה באמור בסעיפים 9-15 לכתב התביעה ותטען כי כפי שנאמר לעיל אכן הוחלפו טיוטות חוזה מכר ומכתבים בין הצדדים ובאי כוחם, אולם אין בכך בכדי להעיד כי המשא ומתן הבשיל לכדי חוזה מחייב. ראיה היא כי הצדדים מעולם לא קבעו מועד לחתימה וכי הטיוטות נותרו בגדר טיוטות בלבד. החלפת טיוטות חוזה או מכתבים איננה מהווה חריג כלשהו לניהול משא ומתן; לאפשר לתובעת ו/או בדיקת נאותות. הדבר נעשה כדבר שבשגרה באלפי משאים ומתנים בעסקאות מכר. הנתבעת טען כי ניהלה את המשא ומתן בצורה מכובדת ובתום לב והכל ברצון אמיתי לאפשר לתובעת בדיקת עסקה – אולם התובעת היא זו שהתחמקה ונמנעה מלסיים את המשא ומתן בחוזה מחייב.

18. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 16 לכתב התביעה ותטען כי לא היה כל דבר מיוחד או חריג במשא ומתן שנוהל ובודאי הוא לא הצריך "עשייה רבה" מעבר לנהוג ומקובל בעסקאות שכאלו. הנתבעת תשוב ותטען כי נכוונתה למכור היתה כנה ואמיתית וכי התובעת היא זו שהשתתתה בניהול המשא ומתן ובבדיקותיה.

19. הנתבעת מודה באמור בסעיף 17 לכתב התביעה, אולם מבקשת היא לדייק ולומר כי "הכנת הנדרש לצורך מכירת הנכס" אין בה בכדי להעיד על גמירות. הכל מכל משא ומתן סביר וכן לביצוע עסקה, אשר לבסוף לא הבשילה.

20. הנתבעת מודה באמור בסעיפים 18-19 לכתב התביעה, אולם תוסיף ותטען כי מנהל הנתבעת דאז, רו"ח היימן, אמר מפורשות למנהל התובעת כי הזמן אוזל וכי יש להגיע לכדי החלטה. אולם התובעת לא הגיעה לכדי החלטה וזאת בשל אי הוודאות לעניין רכישת זכויות הבעלות מעיריית חיפה. דהיינו התובעת ומנהלה ידעו היטב כי מתנהל מו"מ מקביל (בין מורגנשטרן להפלר) וכפי שאוזכר לעיל תשובת טלר היתה: "כל הקודם זוכה". ראוי לציין כי עד עצם היום הזה לא העבירה התובעת מסמך משפטי מחייב שבו הסכמתה לתשלום הסכום הנקוב במכתב רו"ח היימן נספח "א" לתביעה, וזו הראיה המכרעת לכך שהתובעת "שיחקה" עם הנתבעת וגרמה לה נזק בהתמשכות הדברים.

21. הנתבעת מודה באמור בסעיף 20 לכתב התביעה ותחזור ותטען כי למרות ההתכתבויות ותחלופת הטיוטות התובעת מעולם לא הגיעה לכדי החלטה לגבי רכישת הנכס וזאת בשל אי יכולתה לברר עם עיריית חיפה את נושא רכישת זכויות הבעלות. התובעת משכה את המשא ומתן ארוכות מעבר לכל פרק זמן סביר הנהוג במקרים שכאלו.

22. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 21 לכתב התביעה מפאת חוסר ידיעה.

23. הנתבעת מודה באמור בסעיף 22 לכתב התביעה ותטען כי מבט "קל" אל המועדים מסביר עד כמה התובעת "מרחתה" את המשא ומתן. במאי 2005 הנכס הוצע למכירה, בספטמבר 2005 נחתמה האופציה (נספח א' לתביעה) ועד יוני 2006, כתשעה חודשים ארוכים, משכה התובעת את המשא ומתן ללא הכרעה. אין ספק כי מועדים אלו הם מעל המועד הסביר לרכישת נכס בסכום כה נמוך.

24. הנתבעת מודה באמור בסעיף 23 לכתב התביעה ותטען כי ביום 11.6.06 מכר אחד מבעלי המניות של הנתבעת, פסח מורגנשטרן, את מניותיו בנתבעת (שליש מכלל המניות) לעו"ד מאיר הפלר. מורגנשטרן היה זקוק לכספים וכאשר ראה כי המו"מ עם התובעת איננו מוביל לעסקה חיפש מוצא כלכלי אחר. בינו לבין הפלר נוהל מו"מ (אשר כפי שצוין היה ידוע לתובעת ומנהלה – אמנם לא בזהות הצדדים אולם בעובדה כי מנוהל מו"מ מקביל). אחרי רכישת המניות עו"ד הפלר שהפך לבעל מניות ומנהל הגיע לכדי החלטה שלא למכור את הנכס בשלב זה. מה גם שכאמור לעיל ממילא רו"ח היימן הודיע למנהל התובעת כי "נושפים בעורפו" וכי הזמן אוזל. בהתאם לא מובן ולא מקובל השימוש במילה "תדהמה" בסעיף 23 בכתב התביעה.

25. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 24 לכתב התביעה ותטען כי אין לתובעת אלא להלין על עצמה. היא זו שניהלה משא ומתן ארוך ומסורבל על פני כתשעה חודשים. אם היתה מגיעה לכדי החלטה חודשים קודם לכן ייתכן והיתה רוכשת את הנכס. על כל פנים הנתבעת איננה אחראית למעשיהם הפרטיים של בעלי מניותיה ובהתאם אין היא אחראית למכירת המניות של מורגנשטרן להפלר.

הנתבעת מכחישה מכל וכל את הטענה כי נהגה בחוסר תום לב. להיפך ייאמר: פעלה היא מעל ומעבר להתנהגותו הסבירה של גוף מסחרי בנסיבות אלו: הן לאור הזהרת התובעת וטלר כי מתנהל מו"מ מקביל והן לאור הזמן הרב שעמד לרשותה. חברות אחרות היו קוטעות את המשא ומתן שנמשך כתשעה חודשים.

26. הנתבעת מודה באמור בסעיף 25 לכתב התביעה.

27. הנתבעת מכחישה כל האמור בסעיף 26 לכתב התביעה ותטען כי אינה אחראית לכל הוצאה שביצעה התובעת (אם אכן ביצעה) במסגרת ובמהלך המשא ומתן. כל צד במשא ומתן מבצע מהלכים שונים אשר עלות ביצודם; אם המשא ומתן מבשיל או איננו מבשיל לכדי חוזה מחייב עדיין על כל צד לשאת בהוצאות אלו. מה גם שספק גדול האם התובעת אכן שילמה הוצאות אלו וזאת כי לא צורפה כל ראיה התומכת בכך. לשם כך ביקשה וקיבלה התחייבות לשלושה חודשים (נספח "א" לכתב התביעה) וזאת ללא תמורה.

הטענה לתשלום למתווך מעידה עד כמה מגוחך כל הנטען בסעיף זה – הרי המתווך זכאי לשכרו רק במקרה בו נכרת חוזה וזאת בהתאם להוראות סעיף 14 לחוק המתווכים במקרקעין, התשנ"ו – 1996. ובמקרה זה העסקה לא יצאה לפועל.

כך גם הטענה לתכנונים כלשהם של התובעת אינה רלוונטית וחסרת בסיס משפטי אמיתי. גם הנתבעת יכולה לטעון כי תכננה לרכוש עם כספי המכירה שאמורה היתה לקבל מהתובעת מניות בחברת סטארטאפ שהונפקה יום למחרת. הכל מכל ספקולציות אשר אינן זכאיות לסעד.

28. כאן המקום לציין את התיק המשפטי שנוהל בין המתווך לבין הנתבעת. המתווך הגיש תובענה בבית משפט השלום נגד הנתבעת ונגד פסח מורגנשטרן (בעל המניות בנתבעת שמכר מניותיו לעו"ד הפלר) בה דרש תשלום שכר טרחתו. המתווך טען כי פעל למען הוצאת עסקת המכר אל הפועל עבור התובעת והנתבעת. כמו כן טען כי אי חתימת החוזה בסופו של יום נבעה מחוסר תום לב של הנתבעת כלפיו וכלפי התובעת. בהתאם דרש הוא את תשלום שכרו כמתווך. הנתבעת כמובן התגוננה וטענה כי המתווך לא זכאי לשכרו וזאת בהתאם להוראות חוק המתווכים המוזכר לעיל. חשוב וראוי לציין כי מטעם המתווך העיד טלר, מנהל ובעל המניות של התובעת. לאחר שמיעת העדויות והגשת

סיכומים פסק כב' השופט פרידמן לזכות הנתבעת. בפסק הדין קבע כב' השופט כי בהליך שלפניו לא הוכח חוסר תום לב של הנתבעת כלפי המתווך ו/או כלפי התובעת. כמו כן קבע השופט כי לא הוכחה חובה כלשהי של הנתבעת לחתום על חוזה עם התובעת.

א' כתב התביעה בת.א. 22044/06 בבימ"ש השלום בחיפה מצורף ומסומן **באות א'**.

ב' פרוטוקול הדיון מיום 24.2.08 מצורף ומסומן **באות ב'**.

ג' פסק הדין 15.7.08 מצורף וממומן **באות ג'**.

גם כאן כדאי להביט בלוח השנה ולהוכיח כי ביום 24.2.08 העיד טלר כי תביעה תוגש בקרוב והנה רק לאחר כשנה וחצי הוגשה תובענה זו. כל הנראה התובעת לא ממש חשה פגועה מהתנהגותה של הנתבעת... וכאמור לעיל הכל מתוך נקמנות גרידא וללא בסיס משפטי אמיתי.

29. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 27 לכתב התביעה ותטען כי פעלה בתום לב מלא וגמור וכי מי שמשכה והאריכה את המשא ומתן על פני כתשעה חודשים היתה התובעת בלבד. ראוי לציין כי עד היום הנתבעת לא מכרה את הנכס וכי הוא עדיין בבעלותה. דחינו עדיין ניתן באופן אופציונלי לרכוש את הנכס וכמובן במחיר אחר ובתנאים שונים; ככל שיחליט על כך הדירקטוריון.

30. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 28 לכתב התביעה ותטען כי עד יום זה הזכויות אינן רשומות על שמה, אלא עדיין על בני משפחת טיאר. הסיבות לכך רבות ומגוונות, אולם אף אחת מהן לא היתה הסיבה בגינה לא נחתם חוזה מכר. הסיבה היחידה הינה אי יכולתה של התובעת להגיע לכדי החלטה. הא ראייה – מאן דהוא (הפלר) רכש זכויות ללא היסוס שאלה ותמיהה.

ד' נסח מקרקעין עדכני מצורף ומסומן **באות ד'**.

31. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 29 לכתב התביעה ותטען כי לא ברור מהן הפעולות אשר נדרש מנהל התובעת לבצע למימוש הסכם, כאשר הסכם מעולם לא נחתם. אם אכן נערכו פגישות עם נציגי עירייה הרי עדיין בסופו של יום התובעת לא הגיעה להחלטה לעניין הרכישה עצמה.

32. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 30 לכתב התביעה ותטען כי אכן היתה לה נכונות מלאה למכירת הנכס ובהתאם ניהלה את המשא ומתן אבל "עת לכל דבר" והתובעת לא ידעה לפעול בעיתים המזדמנות לקראתה. כפי שנאמר לעיל הנתבעת הודיעה לתובעת כי הזמן אוזל ויש לסיים את המשא ומתן. התובעת לא השכילה להקשיב והחמיצה את ההזדמנות.

33. הנתבעת מכחישה האמור בסעיפים 31-32 לכתב התביעה ותטען כי המצג שהציגה היה אמיתי, מלא וכן. כפי שהתובעת טוענת כי ביצעה פעולות במסגרת המשא ומתן כך גם הנתבעת עשתה לא מעט; אם נכרת חוזה או לא נכרת עדיין כל צד צריך לשאת בהוצאות אלו. רבים המקרים בהם צד מבזבז אנרגיות, מקיים פגישות, מחליף טיוטות ובסופו של איננו לא רוכש/מוכר נכס עילת תביעה צריכה להתבסס על אדנים של ממש ולא על כרעי תרנגולת.

34. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 33 לכתב התביעה ותטען כי הסכם לא נכרת וכי מעולם לא היתה גמירות ומסוימות בין הצדדים ולכן גם לא יכולה להיות הפרה ו/או כל טענה לעניין הפרת התחייבת לכרית הסכם (ככל שבדיני מקרקעין יכולה לעמוד טענה שכזו).

35. הנתבעת מכחישה האמור בסעיפים 34-35 לכתב התביעה ותטען כי התנהגותה במהלך המשא ומתן היתה הוגנת, ראויה וסבירה וכי התובעת היא זו שחרגה מגבולות הסביר ומשכה את המו"מ עוד ועוד. הנתבעת מכחישה ניהול משא ומתן עם גורם שלישי במקביל לניהול המשא ומתן עם התובעת, אולם תוסיף כי אין הדבר אסור או פסול בכל צורה שהיא. מדובר בשוק חופשי ופרטי ולתובעת מותר לשאת ולתת עם מי שתחפוץ. משא ומתן נוהל עם התובעת בלבד אולם לא הבשיל הוא לכדי חוזה מחייב. שוב ושוב טלר

הוזהר כי מתקיים משא ומתן נוסף אולם הוא לא שעה לאזהרות ולבסוף מורגשטרן מכר חלקו.

36. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 36-37 לכתב התביעה ותטען כי לתובעת אינה עומדת כל זכות לפיצויים. התנהגות הנתבעת ופעולותיה נעשו בתום לב מלא וגמור. הנתבעת מכחישה כי לתובעת נגרם נזק כלשהו ותטען כי חובת ההוכחה מוטלת עליה בלבד.

37. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 38 לכתב התביעה ותטען כי התובעת הינה חברה פרטית ומגוּחַך לטעון לפיצויים בגין עוגמת נפש.

38. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 39 לכתב התביעה ותטען כי התובעת היא זו שלא היתה החלטית ואשר "ברחה" ממחויבות שוב ושוב. היא זו שהאריכה את המשא ומתן מעבר לגבולות הסביר ולתוצאה של אי חתימת חוזה מחייב. הנתבעת תטען כי חובת ההוכחה כי נגרמו נזקים ו/או הפסדים מוטלת על כתפי התובעת בלבד.

39. הנתבעת מודה באמור בסעיף 40 לכתב התביעה.

40. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 41 לכתב התביעה ותטען כי מכיוון שלא נחתם החוזה הרי סעיף 11.2 בו, כמו גם כל סעיף אחר, אינם מחייבים את הצדדים. ממילא הנתבעת גם לא הפרה את החוזה, הפרה קלה או יסודית.

41. הנתבעת מכחישה האמור בסעיפים 42-43 לכתב התביעה ותטען כי החוזה לא נחתם לא מטעמי חוסר תום לב שלה, אלא בשל שיהוי והשתהות התובעת ואי יכולתה להגיע להכרעה. על כל פנים הנתבעת תכחיש את הזכאות לפיצוי כלשהו, מוסכם או מוכר, הסתמכות או קיום.

42. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 44 לכתב התביעה ותשוב ותטען כי חובת הוכחת האחריות, הקשר הסיבתי והנזקים מוטלים על כתפי התובעת בלבד.

43. הנתבעת מכחישה האמור בסעיף 45 לכתב התביעה ותטען כי פרט לסכום הפיצויים המוסכמים אשר מובן מהיכן הוא נגזר, שאר הסכומים תלושים וחסרי כל תימוכין ראיתי ו/או משפטי. מהיכן נגזרו ימי העבודה ועל בסיס מה? מהיכן נגזרו פיצויי הקיום? מדוע אין הבחנה בין פיצויי הסתמכות לקיום? לתובעת פתרונים.

44. הנתבעת מודה ומכירה בסמכותו של בית משפט נכבד זה.

45. מכל האמור לעיל מבוקש לדחות את התובענה ולחייב את התובעת בהוצאות הליכים אלו לרבות שכ"ט עו"ד + מע"מ. מבוקש לחייב בהוצאות לדוגמא וזאת לאור מניעי פתיחת הליכים אלו – נקמנות גרידא.